

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-230/15

Brite Strike Technologies Inc.
proti
Brite Strike Technologies SA

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo rechtbank Den Haag)

„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 22, točka 4 — Pristojnost za spore na področju intelektualne lastnine — Člen 71 — Konvencije, ki jih države članice sklenejo na posebnih področjih — Beneluška konvencija o intelektualni lastnini — Pristojnost za spore v zvezi z znamkami in modeli Beneluksa — Člen 350 PDEU“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. julija 2016

1. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 71 — Področje uporabe — Razmerje s konvencijami, ki se nanašajo na posebno področje — Konvencije, ki jih sklenejo nekatere države članice — Vključitev — Obveznost sodelovanja tretjih držav — Neobstoj*

(Uredba Sveta št. 44/2001, člena 69 in 71(2)(a))

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba št. 44/2001 — Razmerje s konvencijami, ki se nanašajo na posebno področje — Sklepanje novih konvencij ali spreminjanje veljavnih konvencij z uvajanjem pravil, ki prevladajo nad pravili iz te uredbe, s strani držav članic — Nedopustnost*

(Uredba Sveta št. 44/2001, člen 71; Konvencija z dne 27. septembra 1968; člen 57)

3. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba št. 44/2001 — Razmerje s konvencijami, ki se nanašajo na posebno področje — Beneluška konvencija o intelektualni lastnini — Neuporaba uredbe — Pogoji — Regionalna povezava v naprednejši fazi od vzpostavitve notranjega trga in nujnost odstopanja za dobro delovanje ureditve Beneluksa — Spoštovanje načel pravne varnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti*

(člen 350 PDEU; Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1215/2012, člen 24, točka 4; Uredba Sveta št. 44/2001, uvodni izjavi 11 in 12 ter člena 22, točka 4, in 71)

1. Kljub uporabi besedne zveze „konvencija, pogodbenice katere so države članice“, na podlagi katere je mogoče sklepati, da člen 71 Uredbe št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah zajema samo konvencije, ki jih sklenejo vse države članice, iz besedila njegovega odstavka 2(a) izhaja, da so zadevne konvencije vključevale tudi tiste, ki so jih sklenile le nekatere države članice. Poleg tega je iz povezanega besedila členov 69 in 71 Uredbe

št. 44/2001 razvidno, da se zadnjenavedena določba ne sme razlagati tako, da bi se uporabljala za konvencije, ki povezujejo več držav članic, le, če so ena ali več tretjih držav prav tako podpisnice takih konvencij.

(Glej točki 49 in 50.)

2. Čeprav je bilo razmerje med pravili o sodni pristojnosti iz Uredbe št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah in tistimi iz nekaterih konvencij, sklenjenimi med državami članicami, v korist teh konvencij urejeno s členom 71 Uredbe št. 44/2001, pa državam članicam ta določba vseeno ne omogoča, da bi s sklepanjem novih posebnih konvencij ali spreminjanjem že veljavnih konvencij uvajale pravila, ki bi imela prednost pred pravili iz te uredbe.

Omejitev področja uporabe člena 71 Uredbe št. 44/2001 v primerjavi s členom 57 Bruseljske konvencije iz leta 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah odraža ustaljeno sodno prakso, po kateri države članice z uvajanjem skupnih pravil niso več upravičene do sklepanja mednarodnih sporazumov, ki vplivajo na ta pravila. Ta omejitev velja tudi za sklepanje medsebojnih sporazumov med državami članicami.

(Glej točke od 51 do 54.)

3. Člen 71 Uredbe Sveta št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah v povezavi s členom 350 PDEU ne nasprotuje temu, da se pravilo o sodni pristojnosti za spore o znamkah in modelih Beneluksa, določeno v členu 4.6 Beneluške konvencije o intelektualni lastnini (znamke in modeli) (BKIL) uporabi za te spore.

V zvezi s tem člen 350 PDEU Kraljevini Belgiji, Velikemu vojvodstvu Luksemburg in Kraljevini Nizozemski omogoča, da z odstopanjem od pravil Unije ohranijo v veljavi pravila, ki se uporabljajo v okviru njihove regionalne povezave, če je ta regionalna povezava v naprednejši fazi od vzpostavitve notranjega trga in če je tako odstopanje upravičeno, ker je nujno za dobro delovanje zadevne ureditve Beneluksa.

V zvezi s prvo od teh zahtev je treba ugotoviti, da so bili v okviru Beneluksa znamke in modeli treh držav članic nadomeščeni z enotnimi pravicami. Ta ureditev, ki obstaja vzporedno z ureditvijo enotnih pravic Unije, je kljub vključevanju delne uskladitve, izvedene z Direktivo 2008/95 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami in Direktivo 98/71 o pravnem varstvu modelov, v naprednejši fazi od nje. Znamke in modeli Beneluksa so namreč predmet popolnoma enotne ureditve, ki vključuje skupna institucionalna in postopkovna pravila. Med njih spada člen 4.6 BKIL.

V zvezi z drugo zahtevo je treba ugotoviti, da je – glede na to, da so znamke in modeli Beneluksa zajeti z ureditvijo, ki je v naprednejši fazi v zadevnih treh državah članicah, glede na strukturo sodišč, ki jo določa Beneluks in temelji na decentraliziranem sistemu, ki vključuje mehanizem predlogov za sprejetje predhodne odločbe Sodišča Beneluksa, in glede na večjezičnost te regionalne povezave – pravilo iz člena 4.6 BKIL, ki med drugim temelji na stalnem prebivališču toženca in tako zagotavlja, da lahko spore na tem področju obravnava sodišče ene od teh treh držav članic, namesto da bi se v skladu s členom 22, točka 4, Uredbe št. 44/2001 in pozneje členom 24, točka 4, Uredbe št. 1215/2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah kopičili pred nizozemskimi sodišči kraja, v katerem so prijave in registracije centralizirane in v katerem se vodi register, mogoče šteti za nujno za dobro delovanje ureditve znamk in modelov Beneluksa.

Nazadnje, določba, kakršna je člen 4.6 BKIL, ki temelji na načelni pristojnosti sodišča stalnega prebivališča toženca, dopolnjeni z drugimi podlagami pristojnosti, ki izvirajo iz tesne povezave s predmetom spora, je v skladu z načeli, na katerih temelji pravosodno sodelovanje v civilnih in

gospodarskih zadevah v Uniji, kakršni sta načelo pravne varnosti za pravne subjekte in načelo učinkovitega izvajanja sodne oblasti, ki sta v zvezi s sodno pristojnostjo navedeni v uvodnih izjavah 11 in 12 Uredbe št. 44/2001.

(Glej točke 57, 59, 60 in od 63 do 66 ter izrek.)